

Judita Danila Černič Lupančič, Monika Fink Ševc, Ilka Čerpes,
Jadranka Györey, Andreja Jug, Mariška Köttnik, Špela Lukež, Darja
Mavljica, Pollika, Maja Tasič Demšar

Maja Tasič Demšar

Slovenj Gradec, 1943

Usmeritev kreativne poti Maje Tasič Demšar in s tem odločitev za študij je nihala med glasbo, umetnostno zgodovino in arhitekturo. Na dokončno odločitev je vplivala njena mama in prof. Milena Moškon v gimnazijskih letih. Z njo je sodelovala tudi v svojih študentskih letih na terenskih raziskovanjih in ob tem spoznava slovensko stanovanjsko kulturo. Ta jo je zaznamovala do te mere, da se je pretežno ukvarjala s problemom izboljšanja bivalnega prostora.

Na Fakulteti za arhitekturo Univerze v Ljubljani, kjer je obiskovala seminar prof. Edvarda Ravnikarja in delala pod mentorstvom njegovega takratnega asistenta Miloša Bonče, so razmišljanja presegala arhitekturo, razgovori pa so vključevali zanimive teme psihologije in filozofije o bivanju in doživljanju neobičajnosti. V lepem spominu ohranja tudi kontakte s prof. Nikom Kraljem, ki ji je nesebično in vzpodbudno svetoval pri kakšnem oblikovalskem problemu in tudi kasneje v praksi. Še v času študija je Maja nekaj časa delala v arhitekturnem biroju Lutterbeck v Kölnu v Nemčiji, kjer je presenečala z znanjem, pridobljenim v seminarju prof. Ravnikarja. Ena izmed nalog je bil projekt vključitve starega mestnega stolpa v novo stanovanjsko gradnjo v Bonnu. Za svoje diplomsko delo pri prof. Milošu Bonči je naredila Stanovanjski objekt za gostujoče tuje profesorje Univerze v Ljubljani kot plombo na Gosposki ulici in vsebinsko idejno obdelavo celotnega židovskega kareja do Novega trga. Tudi po diplomi je ostala aktivna na glasbenem področju, vendar so se njeni karierni začetki usmerili v arhitekturo in oblikovanje, po nekaj zmagah na natečajih grafičnega

oblikovanja, ter nadaljevali z oblikovanjem tekstilij. Deset let je delala v Velani, nato kot svetovalka za tekstilni interior v Freiburgu v Nemčiji, kjer je delovala v okviru podjetja s skandinavskim tekstilom. Delo s tekstilom in osebni kontakt s svetovnimi proizvajalci sta jo zaznamovala in opogumila. Po vrnitvi iz Nemčije je pet let delala v Domusu in oblikovala nekaj nagradjenih kolekcij za Idejo Kamnik. Leta 1985 se je odločila za samostojno pot in tako je leta 1986 na Novem trgu 1 v Ljubljani z močno podporo družine in prijateljev odprla svoj ateljeu Tloris. V tistem času je bila ena redkih samostojnih ustvarjalcev v kulturi s statusom umetnice na področju oblikovanja in arhitekture. Temeljno vodilo pri odločitvi za samostojni poklic je bila njena želja po neposrednih stikih z zavedajočimi se iskalcami boljšega bivanja. Z lastnimi strokovnimi izkušnjami in takratno prisotnostjo v javnosti (razstave, časopisni članki, TV-oddaje, svetovalna rubrika Maja svetuje v Nedeljskem Dnevniku) je imela dobro podlago za nadaljnje zelo raznoliko delo v svojem ateljeju Tloris. Vodilo njenega delovanja je odnos med naročnikom in arhitektom, ki je izredno pomemben in odločujoč. Arhitekt mora biti dober psiholog, poznavalec ljudi in njihovih potreb. Prav tako se jim mora znati približati tako, da mu zaupajo svoje želje, program in mu sledijo v spoznanju, da z dobrimi strokovnimi, estetskimi in tehnološkimi rešitvami dobijo objekt – ambient, v katerem radi domujejo, ima stimulatивно delovno vzdušje in s katerim se poistovetijo. Končni cilj je dosežen v zadovoljstvu presežka, ne trenutnega, temveč trajnega, kvalitetnega človekovega okolja. Maja Tasič Demšar je leta 2005 na Žabjaku v Ljubljani s sinom Gašperjem ustanovila studio Demšar arhitekti, kateremu se je pridružil arhitekt Miha Maček.

Dela (izbor)

- Oblikovanje dveh kolekcij tekstilij za dom (Ideja Kamnik), obe kolekciji večkrat nagradjeni, 1981, 1982
- Ideja Kamnik – prodajno-razstavni prostor (adaptacija, interior), natečaj, 1985
- Ministrstvo za obrambo – prostori ministra in drugi javni prostori (adaptacija, interior), 1992
- Hotel Hvala, Kobarid (adaptacija, interior), 1997
- Pisarniški prostori predsednika Gospodarske zbornice Slovenije – interior (Slovenska cesta, Dimičeva, Ljubljana), 1996, 2000
- Oblikovanje in razvoj pohištvenega programa GAMA za KLI Logatec (nagrada) in postavitve razstavnega prostora na sejmu GR Ljubljana, 2002–2003
- Diagnostični center Kaliste, Domžale (adaptacija, interior), 2005
- postavitve razstave Mesec oblikovanja na razstavišču GR Ljubljana, nagrada, 2007
- Zavarovalnica Maribor – Škodni center Ljubljana, Nova Gorica (adaptacija, interior), 2009, 2010
- Zdravstveni dom, Logatec, obnova in grafična oprema skupnih prostorov, 2011–2012
- Hiša M, Baške vode (interior), 2018–2022

Foto: Jedilniški komplet GAMA / zasledni arh. Maja Tasič Demšar

Oblikovanje jedilniškega kompleta GAMA za KLI Logatec, 2002–2003

Osnovno vodilo pri oblikovanju GAMA pohištvenega jedilniškega programa miz in stolov je bila uporaba domačega lesa, enostavna konstrukcija in možnost samosestavljalivosti. Podnožna konstrukcija miz in stolov je križna iz masivnega lesa. Mizna ploskev ali sedež zalebdita nad podnožno konstrukcijo in daje ta videz »boječe« krhkosti. To je samo navidezen izgled, saj je nemški preizkus dokazal, da je stol izredne kvalitete in je nadpovprečno dobro vzdržal vse njihove normative. Mizne ploskve so poleg lesa iz kompozitov in stekla tudi z duhovitimi zgodbami za mlajše generacije obogatene z različnimi grafičnimi potiski. Na pohištvenem sejmu v Ljubljani je program prejel nagrado za design.

Oblikovanje pisarniškega pohištvenega programa NEX za Tovarno pohištva Trbovlje, 2005–2006

Pisarniški program NEX je bil oblikovan za delovne prostore. Predstavlja se s svojo sofisticirano, izčiščeno in tehnično dovršeno formo. NEX zajema delovne in sejne mize, regale, omare. Izbira različnih vrst lesa in površinskih obdelav daje vsakemu uporabniku možnost individualnega ambianta. Konveksno oblikovanje podnožij miz, kljub navidezni krhkosti, rafinirano skriva nezaželene kable. Zaradi forme, stabilnosti in funkcije se jih lahko postavlja pod mizno ploščo v različne smeri. Mizne plošče so na spodnji strani oblikovane konveksno, stranski robovi so poudarjeni z barvo. Omarni sistemi so kompatibilni, sestavljeni iz nizkih konzolnih omar in s sidranimi konzolnimi policami, v odmiku od sten zaradi v ozadju skritih LED-svetil.

Foto: Pisarniški pohištveni program NEX / zasledni arh. Maja Tasič Demšar

Prenova prostorov Leitner + Leitner, Ljubljana, 2005

V tlorisni zasnovi z osrednjim vertikalnim komunikacijskim jedrom so v preiščenih intervalih nanizani pisarniški prostori, konferenčne sobe, skupni prostori, ki dajejo vtis odprtosti in transparentnosti ter s svetlobnimi učinki barvno intervencijo. Celotni prostor deluje urejeno, lahko in izčiščeno, konferenčne dvorane se z minimalnimi premiki poteznih sten povezujejo, hkrati so ločene z inovativnimi zastekljenimi stenami, kjer je med stekli vgrajeno screen senčilo. Stene povezovalno in optično širijo hodnik z ostalimi prostori. Poseben čar dajejo hodniku ob jedru nizi omar, katerih vrata so dekorirana z zelenimi plezalnimi oprimki, ki poleg funkcije ročajev nosijo tudi sporočilno zgodbo o podjetju, ki se vztrajno vzpenja in raste.

Foto: Prenova prostorov Leitner+Leitner, Boppan Zagari / zasledni arh. Maja Tasič Demšar

Izobraževalni center GZS, Maribor, 2001

Projekt je zahteval oblikovanje v temnem kletnem prostoru, brez sončne svetlobe, vanj pa je bilo treba vnesti tudi program Zbornice ter uporabnikom nuditi sproščujoč ambient. S posegom vstavitev svetlobnega konveksno oblikovanega volumna je ustvarjen eksterier v interierju in interier v eksterierju. Napihnjeno svetlobno telo preplavlja in objema zunanji prostor in se s svojo formo prilagaja posameznim funkcijam prostorov v notranjosti. Jedro deluje kot metaboličen center, ki s svojim delovanjem privablja in sprošča obiskovalce. Opna iz mehke pralne, elastične, negorljive tkanine, skozi katero prehaja indirektna svetloba, opozarja na dogajanje. Eksterier za družabno srečevanje, interier za pridobivanje novih znanj!

Foto: Izobraževalni center GZS Maribor / zasledni arh. Maja Tasič Demšar